

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

Shree
Atmanand
Prakash

શ્રી
આત્માનંદ
પ્રકાશ

ન કસ્યાઘ્ય શુભં વાઙ્છેતપિકુર્યાશ્ચ કિઙ્ચન ।

પ્રવતસ્વ યથાશક્તિ પરેષાં હિતસાધને ॥

કેઈનું પુરું ઇચ્છીશ નહિ, કેઈનું પુરું કરીશ નહિ;
બીજાઓનું ભલું કરવામાં જ, યથાશક્તિ ઉદ્યત રહેજે.

Neither do not wish ILL to anyone,
Try according to your ability for the benefit of others.

પુસ્તક : ૯૨

卐

અંક : ૫-૬

ફાગણ-ચૈત્ર

卐

માર્ગ-એપ્રિલ : ૯૫

આત્મ સંવત : ૯૯

વીર સંવત : ૨૫૨૧

વિક્રમ સંવત : ૨૦૫૧

મહાકવિગિજ્ઞ

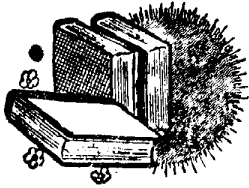
ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
(૧)	શ્રી મહાવીરસ્વામી ભગવાનનો અંતિમ ઉપદેશ	—	૨૫
(૨)	નામદ્વાર પોપને વેટકનમાં મળેલું સર્વ પ્રથમ જૈન ડેલિગેશન	સંકલન : કુમારપાળ દેસાઈ	૨૬
(૩)	બા. પ્ર. પૂ. શ્રી શારદાબાઈ મહાસતીજીના વ્યાખ્યાન માળામાંથી	કાંતીભાઈ આર. સલોત	૨૮
(૪)	હિન્દી વિભાગ		

નવા આજીવન સભ્યશ્રીઓની યાદી

✓૧	શ્રી સુરેશચન્દ્ર સુંદરજીભાઈ ખાવીસી	ભાવનગર
✓૨	શ્રી વિનુભાઈ સુખલાલ શાહ	ભાવનગર
✓૩	શ્રી મનુભાઈ ધરમશીભાઈ મહેતા-ઘેટીવાળા	ભાવનગર
✓૪	શ્રી નાનચંદ જુઠાભાઈ શાહ	ભાવનગર
✗૫	શ્રીમતિ લીલાવંતીબેન નાનચંદભાઈ શાહ	ભાવનગર
✗૬	શ્રી શશીકાન્ત નાનચંદભાઈ શાહ	ભાવનગર
✗૭	શ્રીમતિ હર્ષાબેન શશીકાન્ત શાહ	ભાવનગર

નવા પેટ્રન સભ્યશ્રીઓની યાદી

✓૧	શ્રી પીંડીદાસ પરમાણુંદાસ જૈન	આગ્રા
✓૨	શ્રી વિનોદરાય જગજીવનદાસ પરીખ-વકીલ	ભાવનગર

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

તંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ

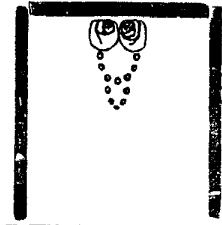
શ્રી મહાવીરસ્વામી ભગવાનનો અંતિમ ઉપદેશ

- ✘ જેને મોહ નથી તેનું દુઃખ ગયું,
જેને તૃષ્ણા નથી તેનો મોહ ગયો;
જેને ક્ષોભ નથી તેની તૃષ્ણા ગઈ,
પરંતુ જેનું કાંઈ નથી તે સર્વસ્વને પામે છે.
- ✘ જ્યારે ઘર સળગે છે ત્યારે ઘરનો ધણી તેમાંથી
સાર વસ્તુઓ લે છે અને અસાર વસ્તુઓ જતી
કરે છે....તેમ જરા અને મરણથી સળગેલા
આ સંસારમાં સારરૂપ ગ્રહણ કરે તો આત્મા
જરૂર તરી જશે....
- ✘ પશુઓને યજ્ઞમાં બાંધવા - હોમવા વિગેરે
યજ્ઞકર્મો તથા તેમનું વિધાન કરનારા બધા જ
વેદો પાપકર્મના કારણરૂપ હોઈ દુશ્શીલ માણસ
કદિ દુઃખોમાંથી મુક્ત થઈ શકતો નથી,
કર્મો જ જગતમાં સૌથી બળવાન છે....

૨૬

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

નામદાર પોપને વેટિકનમાં મળેલું સર્વ પ્રથમ જૈન ડેલિગેશન

સંકલન : શ્રી કુમારપાળ દેસાઈ

વિશ્વભરના જૈનોનું પ્રતિનિધિત્વ ધરાવતા સર્વપ્રથમ જૈન ડેલિગેશનને આવકારતાં નામદાર પોપ પોલ જહોને (દ્વિતીય) આનંદ વ્યક્ત કર્યો હતો અને જૈનધર્મની સમૃદ્ધ પરંપરાની વાત કરીને આ સદીના મહાપુરૂષ મહાત્મા ગાંધીજી પર આ ધર્મના પ્રભાવનો ઉલ્લેખ કર્યો હતો. પૂર્વ આફ્રિકા, સીંગાપુર, હોંગકોંગ, જાપાન, ભારત, અમેરિકા, કેનેડા અને ઇંગ્લેન્ડથી આવેલા જૈન પ્રતિનિધિઓને નામદાર પોપ જહોન પોલ (દ્વિતીય) અંગત રીતે મળ્યા હતા. વિશ્વમાં જૈન ધર્મ અંગે કાર્ય કરતી ઇન્સ્ટિટ્યૂટ ઓફ જૈનોલોજી આયોજીત આ મુલાકાતમાં જૈન પ્રતિનિધિઓએ નામદાર પોપને જૈન ધર્મ વિષેનાં અગ્રેજી પુસ્તકો અર્પણ કર્યાં હતાં, જેના પ્રત્યુત્તરમાં નામદાર પોપે આશીર્વાદ સાથે ફરી આવવા અને મળવા માટે નિમંત્રણ પાઠવ્યું હતું.

ભારતના પ્લિટન ખાતેના હાઇકમિશ્નર, કાયદા-વિદ્વ અને વિચારક ડૉ. એલ. એમ. સિંઘવીએ આ ડેલિગેશનનું નેતૃત્વ સંભાળ્યું હતું વિશાળ ખંડમાં નામદાર પોપ પધારતાં તેઓનું અભિવાદન કયું હતું અને આ ડેલિગેશનના ઉદ્દેશ પર પ્રકાશ પાડ્યો હતો. ઇન્સ્ટિટ્યૂટ ઓફ જૈનોલોજીના ચેરમેન શ્રી રતિભાઈ ચંદરયા, ભારતના તમામ સંપ્રદાયનું પ્રતિનિધિત્વ ધરાવતી ભગવાન મહાવીર મેમોરિયલ સમિતિના અધ્યક્ષ શ્રી દીપચંદ ગાર્ડી, ઇંગ્લેન્ડના ઓસવાળ એસોસિએશનના પ્રમુખ શ્રી પ્રેમ શાહ, ઇંગ્લેન્ડની નવ નાત વણિક એસોસિએશનના પ્રમુખ શ્રી

વિનોદ ઉદાણી તથા અમેરિકાના યુનિવર્સિટી ઓફ કેલિફોર્નિયાના ડૉ. પદ્મનાભ જૈનીએ જૈન ધર્મ વિષયક ગ્રંથો આપ્યા હતા. ઇન્સ્ટિટ્યૂટ ઓફ જૈનોલોજીના ટ્રસ્ટી શ્રી રતિ શાહ, ગુજરાત યુનિવર્સિટીના અધ્યાપક અને સાહિત્યકાર ડૉ. કુમારપાળ દેસાઈ, ઇંગ્લેન્ડના જૈન એજ્યુકેશન બોર્ડના ચેરમેન શ્રી વિનોદ કપાસી, યંગ જૈનસના પ્રમુખ શ્રીમતિ દીના શાહ, યુ. કે.ના ઓસવાળ એસોસિએશનના વાઇસપ્રેસિડેન્ટ શ્રી રતિ ધનાણી, નવનાત વણિક એસોસિએશનના ટ્રસ્ટી શ્રી બિપિન મહેતા, ઇન્સ્ટિટ્યૂટ ઓફ જૈનોલોજીના કે-ઓર્ડિનેટર અને સમગ્ર આયોજનના પ્રાણ સમા શ્રી નેમુ ચંદરયા તથા શ્રીમતિ કમલા સિંઘવી અને શ્રીમતિ મીના ચંદરયા વગેરે ડેલિગેશનના પ્રતિનિધિ તરીકે નામદાર પોપને પ્રત્યક્ષ મળ્યા હતા. વેટિકનમાં યોજાયેલી આ મુલાકાતને કારણે જૈન ધર્મ, પરંપરા અને જનદર્શન વિષે વ્યાપકપણે જિજ્ઞાસા જાગૃત થઈ. ધર્મની ઉમદા ભાવનાના આદાનપ્રદાન દ્વારા આવતી કાલના વિશ્વનું ઉજ્જવળ ભાવિ રચવાના નિર્ધારને અનુભવ થયો. આ પ્રસંગે નામદાર પોપની સાથે બિશપ માઇકલ એલ. ફિઝરાલ્ડ તથા અન્ય અગ્રીમ ધર્મગુરુઓ ઉપસ્થિત હતા.

આ ઐતિહાસિક પ્રસંગ પૂર્વે “ પોન્ટી-ફિસીયલ ફોર ઇન્ટરરેલિજિયસ ડાયલોગ ” (પી. સી. આઇ. ડી.) સાથે વેટિકનમાં જૈન પ્રતિનિધિઓની લાંબી અને ફળદાયી ચર્ચા યોજાઈ હતી. કાર્યક્રમના પ્રારંભે ચેરમેન કાર્ડિનલ

માય-એ(પ્રલ)

૨૭

કાન્સિસ અરિનેએ જૈન ડેલિગેશનને ઉમળકાભર્યો આવકાર આપ્યો. એ પછી બંને ધર્મોની ભાક્તસભર પ્રાર્થના થઈ. જૈન ડેલિગેશન વતી સ્વાગત પ્રવચનમાં ડો. એલ. એમ. સિંઘવીએ ઇન્ટર-ફેઇથ હાયલેગ માટેના આ મહત્વપૂર્ણ સ્થળે મળતાં આનંદ પ્રગટ કર્યો અને વેટિકન એનું મુખ્ય મથક બને છે, તે બાબતને નોંધપાત્ર ગણાવી. જૈન પરંપરાની વાત કરીને એમણે શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર મારફતે મહાત્મા ગાંધીજી પર પડેલા આ ધર્મના આધ્યાત્મિક પ્રભાવનો ખ્યાલ આપ્યો એ પછી જૈન ધર્મના મહત્વનાં સિદ્ધાંતો વિષે મામિક પરિચય આપતાં ડો. પદ્મનાભ જૈનીએ અહિંસા અને અપરિગ્રહના સિદ્ધાંતની મહત્તા બતાવી. જૈન ધર્મની ઇશ્વર, ચારિત્ર્ય, પવિત્રતા જેવી વિચારસરણી સ્પષ્ટ કરવાની સાથેસાથ એમણે એના અપરિગ્રહના સિદ્ધાંતને વર્તમાન એન્વાયરમેન્ટ સાથે ગાઢ સંબંધ ધરાવતો દર્શાવ્યો. ડો. કુમારપાળ દેસાઇએ જૈનોના સાંસ્કૃતિક પ્રદાનની વાત દર્શાવતાં અહિંસા, ધર્મસંહિષ્ણુતા, અનેકાન્ત અને માનવીય મૂલ્યોના આ ધર્મએ કરેલા પુરસ્કારને બારપૂર્વક દર્શાવ્યો એટલું જ નહીં, પણ આવતી કાલના વિશ્વને વધુ વસવા યોગ્ય બનાવવા માટે જૈન ધર્મની વ્યાપકતા, શાકાહાર, ઇકોલોજી, અપરિગ્રહ જેવી બાબતોની યથાર્થતા પ્રગટ કરી. બ્રિટનના

શ્રી વિનોદ કપાસીએ ભારતની બહાર જુદા જુદા દેશોમાં ફેલાયેલા જૈનોની પ્રવૃત્તિનો મામિક ખ્યાલ આપીને કહ્યું કે હવે જૈન ધર્મ ભારત સિવાય ઇંગ્લેન્ડ, અમેરિકા, પૂર્વ આફ્રિકા જેવા દેશોમાં આગવું પ્રદાન કરે છે અને એ સંદર્ભમાં ઇન્સ્ટિટ્યૂટ ઓફ જૈનોલોજીએ કરેલા “તત્વાર્થ સૂત્ર”ના પ્રકાશનની વાત કરી હતી. આ પછી કાર્ડિનલ ક્રાન્સિસ અરિનેએ, બિશપ માઇકલ ફિત્ઝરાલ્ડ, ફાધર જહોન મસાયુકી શિરિડા, આર્ચબિશપ દેસેરકો ગીઓઇયા વગેરેએ ભાગ લીધો. ‘સેન્ટર ફોર ઇન્ટરફેઇથ એન્ડ ઇન્ટર-રિલિજિયસ સ્ટડીઝ’નો કાર્યભાર સંભાળતા ફાધર ઓગસ્ટિન થોટીકારાએ જૈન ધર્મ વિષયક વધુ પ્રશ્નો પૂછ્યા હતા. જૈન ડેલિગેશનના સભ્યોએ પણ ઉત્સુકતા પ્રગટ કરી હતી. યંગ જૈન (યુ. કે.)ના પ્રમુખ શ્રીમતિ દીના શાહે યુવાનોને ધર્માભિમુખ બનાવવા માટે ચર્ચા કરી હતી.

આ ઇન્ટરફેઇથ સંવાદને કારણે બંને ધર્મોએ પરસ્પરની ભાવનાઓની સમજણ, સાહિત્યનું આદાનપ્રદાન તથા મહત્વપૂર્ણ ધાર્મિક સ્થળોની મુલાકાત લેવાનું નક્કી કર્યું અને ભવિષ્યમાં પરસ્પર ગાઢ સંપર્ક રાખીને એકવીસમી સદીને વધુ ભાવના સમૃદ્ધ અને જીવન સમૃદ્ધ બનાવવાનું નક્કી કર્યું અને બંને ધર્મોએ ઐક્ય નવી દિશામાં વિચારવાની ક્ષિતિજ ઉઘાડી આપી.

卐

એનું નામ
ધર્મ.....

જીવનમાં જેનાથી દુઃખીનો વિનાશ થાય અને
સદ્દુઃખીનો વિકાસ થાય એનું નામ ધર્મ.....

ખીઝના સુખે સુખી અને ખીઝના દુઃખે દુઃખી થવાની
સદ્ભાવના જગાડે એનું નામ ધર્મ.....

નશ્વર સાથેની મોહ-માયા તોડી આપે અને
ઇશ્વર સાથેની મોહ માયા જોડી આપે એનું નામ ધર્મ.....

૨૮

[શ્રી આત્માનંદ-પ્રકાશ

બા. બ્ર. પૂ.

શ્રી શારદાબાઈ મહાસતીજના

વ્યાખ્યાન માળામાંથી

—મંત્રી : કાંતીસાધ આર. સલોત

જેન દર્શને તો સત્યની ખૂબ પ્રશંસા કરી છે પણ અન્ય દર્શને પણ કહ્યું છે કે સત્ય એ ભગવાન છે, સત્ય એ પરમેશ્વર છે, સત્યનો હંમેશા જય થાય છે.

આત્માને લોકપ્રિય વિશ્વાસનીય અને અનેક ગુણોનું ભાજન બનાવનાર સૌથી મહત્વનું કોઈ તત્વ હોય તો તે સત્ય છે. આજે ઘણી જગ્યાએ દુકાનો અને સ્ટોરો પર બોર્ડ મારેલા હોય છે કે, “એક જ ભાવ” આ પ્રમાણે આચરણ થતું હોય છે ખરું? જો એ પ્રમાણે વર્તન થતું હોય તો તે આનંદની વાત છે, પણ બધાનો ભાવ એક જ હોતો નથી. “જેવો ઘરાક તેવો ભાવ” આ સુત્ર આજે ઠેર ઠેર ચાલી રહ્યું છે. વાતો મોટી મોટી સત્યની કરવાની પણ આચરણમાં નથી. જ્યાં સુધી આચરણ નથી ત્યાં સુધી શાંતિ મળવાની નથી.

હું આત્મા, જો તારે સંસારને તરવો છે, તો તું સત્યનું સેવન કર, કારણ કે સત્યની આજ્ઞામાં ઉપસ્થિત થયેલ બુદ્ધિમાન સાધક સંસારમાંથી તરી જાય છે, માટે સત્ય એ સાધકનું ધ્યેય હોવું જોઈએ. સમદ્રષ્ટિ અને મોક્ષાર્થી સાધક સત્યને લક્ષમાં રાખીને પુણું બની જાય છે.

સત્યવાદી માણસોને હંમેશા મુશ્કેલીઓ આવે છે. તેમાં ટકી રહેવું મુશ્કેલ છે તેમાં ધૈર્યતાપુર્વક હિંમતથી જે તેમાં સ્થિર રહે તેને કલ્પના બહારનો લાભ મળે છે. એક વખત દિલ્હીમાં એક શેઠને સત્યમાં ઘણી મુશ્કેલી પડી તેનો તમને ઠાપલો આપુ.

એક સત્યાનંદ શેઠ માટે એક વખત દિલ્હી દરબારમાં બોટી ભંભેરણી કરી દિલ્હીમાં રાજસિંહાસન ઉપર કીરોજશાહ રાજા રાજ્ય કરતા હતા, તે શહેરમાં એક નગરશેઠ રહેતા હતા અને તે સત્યનિષ્ઠ હતા. જીવનમાં ક્યારેય પણ અસત્ય બોલતા ન હતા અસત્ય વિચારક આચરણ પણ કરતા ન હતા પ્રબળ પુણ્યોદયે તેમની પાસે સંપત્તિ ખૂબ હતી દિલ્હીમાં આવીને તેમણે ધંધો ખુબ વિકસાવ્યો હતો સત્યના પ્રભાવથી તેમનો ધંધો સારો ચાલ્યો, કીર્તિ ખુબ વધી, થોડા સમયમાં તે શેઠ એટલું કમાયા કે તેમની ગણના તે જમાનામાં લક્ષાધિપતિઓમાં થવા લાગી. આ શેઠની પ્રશંસા ખૂબ થવા લાગી. તેથી કેટલાક ઈર્ષાળુ માણસોએ રાજાના કાન ભંભેર્યા. મહારાજા!, પેલા શેઠને બધા સત્યના અવતાર કહે છે તે સત્યાવતારને બિલ્લો લઈને ફરે છે પણ અમને તો સાચું લાગતું નથી. રાજા કહે આપ શું કહેવા માગો છો? મહારાજા! તે શેઠ આપના નગરમાં આત્રા બાદ ખૂબ ધન કમાયા છે. ઘણા ધનાઢ્ય થઈ ગયા છે. પણ આપના રાજ ભંડારમાં તે ખાસ કંઈ આપતા નથી. રાજા કહે-તો તેમની પાસે કેટલું ધન હશે? અરે મહારાજા! આઠથી નવ લાખ...સાંભળતા રાજા ચમક્યા. તે જમાનામાં આઠથી નવ લાખ તો ઘણા હતા અત્યારે તો ૨૫ થી ૩૦ લાખમાં તો ઘણા મકાન લેવાય છે. ત્યાં આઠ લાખની શું કીંમત? ઈર્ષાળુ માણસો કહે છે આપે તેનું ધ્યાન રાખવું જોઈએ. તે વાણીયો બોલું સત્યનું અભિમાન લઈને ફરે છે.

માર્ચ-એપ્રિલ-૬૫]

૨૯

ધર્માણુઓની ઉશ્કેરણીથી ઉશ્કેરાયેલા રાજા...

રાજા કહે-હું હમણાં જ શેઠને બોલાવુ છું. તરત રાજાએ પોતાના વિદ્યાસુ સેવકને હુકમ કર્યો કે, જાઓ, જઈને નગરશેઠને કહો, કે, મહારાજા આપને બોલાવે છે. સેવકે શેઠ પાસે જઈને કહ્યું-શેઠજી, મહારાજા આપને બોલાવે છે-શેઠ કહે-ભલે હું આવું છું. હું રાજાની પ્રજાનો માણસ છું. રાજા બોલાવે ત્યારે મારે હાજર થવું જોઈએ. શેઠ તરત જ રાજદરબારમાં પહોંચી ગયા. વિનયપૂર્વક રાજાને પ્રણામ કરી ઉભા રહ્યા. મહારાજા! આપે મને કેમ બોલાવ્યો? આ સેવકનું જે કામ હોય તે કરમાવો. રાજાએ પુછ્યું-મારા દેશમાં આપના વેપાર ધંધા કેવા ચાલે છે? મહારાજા, આપની અસીમ કૃપા છે. મારો ધંધો ધીકતો ચાલે છે. હું જ્યાં હાથ નાખુ છું ત્યાં મારા પ્રયત્નને સફળ થાય છે. આપની હયાથી ખુબ કમાયો છું. અત્યારે દિલ્હીમાં મોટામાં મોટો ધનવાન હું છું. તો શેઠ! તમારી પાસે મિલ્કત કેટલી હશે? તમે કેટલું કમાયા! આઠ લાખ કે દસ લાખ? રાજા! હું અનુમાનથી કેવી રીતે કહી શકું? શેઠને થયું કે જો હું અનુમાનથી કહી દઉં તો ખોટું બોલાય જાય તો માફ ત્રત ભાંગે માટે હું હીસાબ કરીને કહીશ. આપ મને ચોવીશ કલાકની મુદત આપો. તે સમયમાં મારી પાસે કેટલી મીલ્કત છે તે ગણીને કહીશ; તેથી મને અસત્ય બોલવાનો દોષ ન લાગે. રાજા-કહે શેઠ! ભલે પણ જો એમાં જરા પણ છુપાવ્યું છે-કે જુદું બોલ્યા તો દંડ થશે. મહારાજા! આ જન્મ ધારણ કરીને આજ દિન સુધી હું અસત્ય બોલ્યો નથી. હવે અસત્ય શા માટે બોલું?

આખરે સત્યનો વિજય...

શેઠે ઘરે જઈને પોતાના વિદ્યાસુ માણસોને મિલ્કત ગણવા બેસાડ્યા. સ્થાવર, જંગમ મિલ્કત

લેણ-દેણ બધાને પાઈએ પાઈને હિસાબ કર્યો. ખીજે દિવસે રાજસભામાં મેદની ઠંઠ ભરાઈ ગઈ- ધર્માણુ માણસો બોલે છે આ શેઠ સત્યવાદી, પ્રમાણિકતાનો બિલ્લો લઈને ફરે છે, આજે બધી ખબર પડી જશે. કુતુહલ વશ સેંકડો માણસો શેઠની સત્ય પ્રીયતાનું નાટક જોવા આવ્યા છે. બધાના મનમાં એમ કે આજે શેઠને સજા મળશે. કેમ અંદરો અંદર કહે છે. આખરે તો વેપારીનો દીકરો છે ને? જરૂર બે ચાર લાખ એછા બતાવશે. રાજા-કહે કેમ શેઠ? હીસાબ કસી લાવ્યા? હા, મહારાજા! કુલ કેટલી રકમ થઈ? સાહેબ મે સ્થાવર મિલ્કત-જંગમ મીલ્કત રોકડ રકમ, લેણ-દેણ બધો હિસાબ કર્યો તો મારી મુડી ૮૪ લાખની થઈ. બધાએ ૧૦-૧૨ લાખ માન્યા હતા પણ ૮૪ લાખ કહ્યા ત્યારે રાજા અને આખી સભાના માણસો ચમક્યા. શું ૮૪ લાખ? ધર્માણુ આ સાંભળતા રાજી થયા. તે બોલવા લાગ્યા કે હવે તો શેઠનું આવી બન્યું. રાજા તેમને શુનેગાર ગણીને બારે શિક્ષા કરશે પણ અહીં તો જુદું જ બન્યું....

બધાના આશ્ચર્ય વચ્ચે રાજાએ પોતાના ભંડારીને બોલાવ્યો ને કહ્યું શેઠની પાસે '૮૪ લાખ રૂપિયા છે. તમે ભંડારમાંથી ખીજા ૧૬ લાખ રૂપિયા ગણીને લાવો.' આ સાંભળતા બધાને આશ્ચર્ય થયું. બધાને તક વિતક થવા લાગ્યા કે રાજા ૧૬ લાખ મંગાવીને શું કરશે? એટલામાં ખજાનચી (ભંડારી) ૧૬ લાખની થેલીએ લઈને આવ્યા. રાજાએ કહ્યું; આ સોળ લાખ નગરશેઠને હું બક્ષીસ કરું છું. મારે તેમને કરોડપતિ બનાવવા છે. આજથી મારા પ્રજા-જનોમાં સત્યનિષ્ઠ કરોડપતિ કહેવાશે. સત્યના પુનરી શેઠને તેમની સત્યતા માટે મારા તરફથી આ ભેટ છે. ધન્ય છે શેઠ તમારી સત્યતાને! આખી સભા એક અવાજે બોલી ઉઠી ધન્ય છે શેઠને! ધન્ય છે સત્યનું સન્માન કરવાવાળા રાજાને! ધર્માણુ માણસો આ જોઈને પેટ કુટવા

લાગ્યા. તેમના મનસુખા બધા ધુળમાં મળી ગયા. રાજાની બાજુમાં શેઠની ખુરશી પડવા લાગી. રાજાએ શેઠનું સન્માન કયું? અને તેમને ભેટ આપી તે માત્ર ધનના કારણે નહિ પણ તેમની સત્યતાના કારણે. જે સત્યના પુનરી હોય છે તેને પ્રતિષ્ઠા, સન્માન, યશ, કીર્તિ આદિ પ્રાપ્ત થાય જ છે અનુભવીઓ પણ કહે છે કે સત્ય એક વિશાળ વૃક્ષ છે. સત્યના પુનરીનું નૈતિક બળ ખુબ વધે છે. મહાત્મા ગાંધીજીના સત્યાગ્રહતા પાસે બ્રિટીશ જેવા શક્તીશાળીઓને સત્યની સામે પોતાના હથીયારો હેઠા સુકી દેવા પડ્યા. મનુષ્યની શક્તિ તેનું વ્યક્તિત્વ અને તેની મહાનતા બધું સત્યમાં છુપાયેલું છે. સત્યની સામે મોટા સત્તાધારીઓને પણ ઝુકવું પડે છે. શેઠની સત્યતાના કારણે રાજા તેમની પાસે ઝુકી ગયા ને તેમનું સન્માન કયું? પહેલાના રાજા મહારાજાઓ કેવા ઉદાર અને વિશાળદિલી હતા? તે પ્રજાની સંપત્તિમાં કયારે પણ આડખીલ બનતા ન હતા છતાં એવી સંપત્તિને પણ ઠોકર મારીને સાધુપણું લઈ લેતા આજે તો તમે સંસારમાં ચારે બાજુથી વીંધાઈ રહ્યા છો છતાં છોડવાનું મન થતુ નથી. આજે સેલ્સટેક્સ, ઈન્કમેટેક્સ આદિ કેટલા લડરા છે? કે દાન દેવુ હોય તો-પણ સુખેથી ન દઈ શકો દાન આપો અને કહો ભાઈ! પૈસા લઈ જાવ પણ માફ નામ લખતા નહિ શા માટે?

આ નાણુ કયાંથી આવે છે!

સાથે શું શું લાવે છે?

અન્યાય, અનીતિ, કરચોરીને,

કાળા કામ કરાવે છે;

જે નાણામાં નિર્ધનની “હાય”,

મહિમા તેનો વધતો જાય....અરે-વાહ....રે....વાહ

આજનું નાણું અનીતિ, અન્યાયનું છે. શેઠનું નાણું નીતિનું ને સત્યનું હતું. શેઠ સત્ય બોલ્યા તો રાજાએ તેમનું માન વધાયું. તેમણે

એ ચિંતા ન કરી કે હું સત્ય બોલીને મારી મીલકતનો આંક કહીશ તો રાજા મને શું કરશે? આજે મોટા ભાગે અસત્ય ચાલી રહ્યું છે. ઘરમાં, ધંધામાં, વહેવારમાં બધે અસત્ય ચાલે છે. ધન મેળવવા સત્યનો દેશનિકાલ કર્યો છે પણ વિચાર કરજો કે અસત્યમાં કેટલા કર્મો બંધાશે?

ઘણી દુકાનો પર “સત્ય મેવ જયતે” ના બોર્ડ લીંટ ઉપર લટકાયેલા હોય છે. પણ તેમના જીવનને તપાસીશું તો લાગશે કે આ બોર્ડ માત્ર દીવાલ ઉપર લટકાવવા પુરતા હોય છે. બોર્ડ સત્યના હોવા છતાં કેટલાય ઘરાંદો સાથે અસત્યનો વ્યવહાર થતો હોય છે. ભોળા ઘરાંદો સાથે બેઈમાની કરીને ધંધામાં ફાવી જતા દેખાય છે. કેટલાય જીવો સાથે માયા કરી ભિત્રો સાથે દગા પ્રપંચો બેલીને તેમાં માને છે કે મે જીત મેળવી છે. અસત્ય બોલીને ધંધામાં પ્રગતિ કરી છે, હું ઘણું કમાયો છું. “સત્ય મેવ જયતે”ના બોર્ડની કોઈ અંશ માત્ર અસર તેમના જીવનમાં દેખાતી નથી. ત્યાં તો ઉપરથી એમ કહે છે કે અમે જો સત્યનો ધંધો કરીએ. સત્યથી જીવન જીવીએ તો અમારે જીવવું ખુબ મુશ્કેલ બની જાય. અમારો બેઈમાન ભરલો ધંધો તો ચાલી શકે નહિ. તમે બધા પણ કહો છો ને કે મહાસતીજી! આજે દુનીયા સત્યની નથી, અસત્યની છે. જો સત્યથી ધંધો કરીએ તો અમારું જીવન ચાલે નહીં પણ ખુબ જ ઉંડાણથી તપાસ કરશે તો તમને જરૂર સમજશે કે જેટલો વ્યવહાર સત્યમાં ચાલે છે એટલો અસત્યમાં નથી ચાલતો. તમે અસત્ય કરતા સત્ય વધુ બોલો છો.

તમે દુકાનેથી બપોરના ઘરે ગયા. તમને કકડીને ભુખ લાગી છે ત્યાં જો તમે એમ કહો કે મને ભુખ લાગી નથી તો જમવાનું મળે ખરૂં? ત્યાં તો સાચુ બોલવું પડે છે કે મને ભુખ લાગી છે. ત્યાં જુઠું બોલતા નથી.

માર્ચ-એપ્રિલ-૯૫]

૩૧

તમારે બહારગામ જવું છે તમે રૅશને ગયા ત્યાં ટીકીટ લેતી વખતે સાચું બોલો છો કે મને આ ગામ, શહેરની ટીકીટ આપો. અમદાવાદ જવું હોય તો દહાડીની ટીકીટ માગો ખરા? ત્યાં બોટું બોલો ને બીજા ગામની ટીકીટ લ્યો તો શું થાય? એ તો તમે બોલો છો. ત્યાં સત્ય બોલવું પડે છે. ડોક્ટર પાસે જાવ તો જે દર્દ થયું હોય તે સત્ય કહેવું પડે છે ત્યાં અસત્ય બોલો તો દર્દની દવા ખરાબ થાય નહિ, કોઈ ડોક્ટરે સર્વિસ મેળવવી છે તે માટે ઇન્ટરવ્યુ આપવા જાવ તો ત્યાં પણ સત્ય બોલવું પડે છે. પરીક્ષામાં પ્રશ્નોના જવાબ પણ સત્ય લખવા પડે છે. જો અસત્ય લખો તો પરીક્ષામાં ફેઇલ થાવ અને આખું વરસ ખર્ચે. તમારા વ્યવહારમાં જે સાચી સલાહ હોય તે સંબંધમાં સત્ય બોલવું પડે છે. દાદાને, દાદીને, પપ્પાને, મમ્મીને સાચા નામથી બોલાવવામાં સત્ય બોલવું પડે છે. તમારે પાણી પીવું હોય ને દુધ માંગો તો પાણી નહીં મળે, ત્યાં પણ પાણી માંગવું પડે છે. આ રીતે સંસારમાં દરેક વ્યવહારમાં સત્ય બોલવું પડે છે. અસત્ય બોલાતું નથી. અસત્યથી, અનીતીથી મેળવેલું ધન લાંબુ ટકી શકતું નથી. વધુમાં વધુ દસ વરસ ટકે છે. આપણે આપણી ભાષામાં કહીએ છીએ કે ભાઈ તેનો આજે દસકો છે. આજે દુનિયામાં સર્વત્ર જુઠાનું વલણ ચાલી રહ્યું છે, સમાજનો મોટા ભાગનો વર્ગ અસત્યથી જીવી રહ્યો છે. જુઠું બોલનાર માનવીનો કોઈ વિશ્વાસ નહીં કરે. માણસ પોતાના સ્વાર્થ ખાતર અસત્ય બોલી રહ્યો છે.

એક વખત એક શેઠને ત્યાં સવારમાં કોઈએ આવી બારણું ખખડાવ્યું, નોકરે બારણું ખોલીને જોયું તો એક ભાઈ ઉભા હતા. નોકરે પુછ્યું-આપ-અત્યારમાં ક્યાંથી આવો છો? આપને કે નુકામ છે? પેલો ભાઈ કહે મારે શેઠનું કામ છે શેઠ ઘરમાં છે? નોકરના મનમાં થયું કે આ સવારના પહોરમાં આવ્યો છે એટલે નહીં કાંઈ દેવા આવ્યો હશે. એમ સમજીને શેઠ ઘરમાં

હતા છતાં, નોકરે કહ્યું-ભાઈ! શેઠ ઘેર નથી. તે બે દીવસ પહેલા બહારગામ ગયા છે. ભલે, હું કોઈકવાર ફરી આવીશ. આ શેઠના મેં ૫૦/હજાર રૂપિયા લીધા છે, મને થયું કે ચાલ આજે હીસાબ ચોખ્ખો કરતો જાવ એટલે હું આવેલો. હવે બે-ત્રણ દીવસ પછી ફરીને આવીશ. નોકરને મનમાં થયું કે આતો ભારે થઈ. તે વાત સુધારવા માટે ફરી અસત્ય બોલવું પડે નોકરે તરત વાત ફેરવી દીધી. આ તો એમ છે ને કે બે દીવસ પહેલા શેઠ બહારગામ ગયા હતા પણ તેમનું કામ પતી ગયું એટલે રાત્રે પાછા આવી ગયા છે. તમારે હીસાબ ચુકતે કરવો હોય તો આપ અંદર આવો, શેઠ હમણા જ જાગ્યા છે. આવનાર ભાઈને નોકરની વાતમાં વિશ્વાસ બેસે ખરા? જુઠું બોલનારનો કોઈ વિશ્વાસ ન કરે.

સત્ય બોલનારને જો કોઈ મોટામાં મોટો લાભ હોય તો એ-એ-કે, તેને ક્યારેય પોતે શું બોલ્યો હતો તે યાદ કરવું પડતું નથી અને અસત્ય બોલનારે તે યાદ રાખ્યા સિવાય ચાલતું નથી સત્યવાદીને પકડાઈ જવાનો ભય હોતો નથી જ્યારે અસત્ય બોલનારને ડગલે ને પગલે પકડાઈ જવાનો ભય સત્તાવતો હોય છે એટલે અસત્યવાદીના જીવનમાં જેટલી વિસંવાદીતા બેવા મળે છે તેટલી વિસંવાદીતા સત્યવાદીના જીવનમાં હોતી નથી. જ્ઞાનીઓ સત્ય બોલવા ઉપદેશ આપે છે અને સાથે એ વાત પણ કરે છે કે તું સત્ય બોલે તો એવું બોલજે કે બધાને પ્રિય લાગે. ભાષા સત્ય હોવા છતાં જો પાપનું આગમન કરતી હોય તો તે ભાષા ન બોલવી.

જે ભાષા સાવધ પાપકર્મનું અનુમોદન કરનારી હોય, જીવોને ઉપધાન પહોંચાડે તેવી હોય, જીવોને ખીડા પહોંચાડે એવી હોય તો એવી ભાષા કેધ, લોભ, ભય અને હાસ્થને વશ થઈને હાંસી, મજાકમાં ન બોલો. તે માટે સત્ય પણ પ્રીયકારી ભાષા બોલવી. સત્ય બોલો પણ પ્રીય અને મીઠું બોલો. હજી બીજા વૃત્તમાં શું વાત ચાલશે તેના ભાવ અવસરે.....

❧

શોકાંજલિ

શ્રી જ્યોતિ સોપ ફેક્ટરીવાળા પારેખ પોપટલાલ રણછોડદાસ (ઉ. વર્ષ ૭૨) બાવનગર મુકામે મહા વદ ૧૧ તા. ૨૫-૨-૬૫ સોમવારના રોજ સ્વર્ગવાસી થયેલ છે. તેઓશ્રી આ સભાના આજીવન સભ્ય હતા. તેઓશ્રી ખુબ જ ધાર્મિક વૃત્તિવાળા અને મીલનસાર સ્વભાવના હતા. તેઓશ્રી સભાના યાત્રા પ્રવાસમાં એક યાત્રા પ્રવાસમાં રોનર તરીકે પણ હતા. તેમના કુટુંબીજનો ઉપર આવી પડેલ દુઃખમાં સભા સમવેદના પ્રગટ કરે છે. તેમના આત્માને પરમ શાન્તિ મળે એવી પરમકૃપાળુ પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

લી.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા
બાવનગર

શ્રી બાબુલાલ દેવચંદભાઈ (કાઠીયાવાડ ઇલેક્ટ્રીકવાળા) ઉ. વર્ષ ૭૯ નો બાવનગર મુકામે તા. ૬-૨-૬૫ ના રોજ સ્વર્ગવાસ થયેલ છે, તેઓશ્રી આ સભાના આજીવન સભ્ય હતા અને ખુબજ ધાર્મિક વૃત્તિવાળા તથા મીલનસાર સ્વભાવના હતા. તેમના કુટુંબીજનો ઉપર આવી પડેલ દુઃખમાં સભા સમવેદના પ્રગટ કરે છે. તેમના આત્માને પરમકૃપાળુ શાસનદેવ ચિર શાન્તી આપે એવી પરમકૃપાળુ પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

લી.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા
ખારગેઈટ, બાવનગર

શ્રી શાન્તિલાલ લીમજીભાઈ શાહ (પતંગવાળા) ઉ. વર્ષ ૭૬ બાવનગર મુકામે તા. ૬-૪-૬૫ ના રોજ સ્વર્ગવાસી થયેલ છે, તેઓશ્રી. આ સભાના આજીવન સભ્ય હતા. તેઓશ્રી ખુબજ ધાર્મિક વૃત્તિવાળા અને મીલનસાર સ્વભાવના હતા. તેમના કુટુંબીજનો ઉપર આવી પડેલ દુઃખમાં સભા સમવેદના પ્રગટ કરે છે. તેમના આત્માને પરમકૃપાળુ શાસનદેવ ચિર શાન્તી આપે એવી પરમકૃપાળુ પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

લી.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા
ખારગેઈટ, બાવનગર

श्री आत्मानंद प्रकाश

हिन्दी विभाग

— हिममलाल अनोपचंद मोतोवाल

न्याय-विशारद-न्यायाचार्य-महोपाध्याय श्रीमद् 'यशोविजय'गणि-विरचिता

हिन्दी भाषानुवादभूषिता

श्री पुण्डरीक-शत्रुञ्जयगिरिराजविराजमान

श्रीआदिजिनस्तोत्रम् ।

श्रीपुण्डरीक शत्रुञ्जयगिरिराजमण्डन श्रीआदिजिनस्तोत्र

(गीत-छन्द)

आदिजिनं वन्दे गुण-सदनं,

सदन-तामलबोधं रे ।

बोधकतागुण-विस्तृतकीर्ति,

कीर्तितपथमविरोधं रे ॥ आदि० १

गुणों के आगार, सत्, अनन्त तथा निर्मल
ज्ञान से युक्त, ज्ञान प्रद गुणों से विस्तृत
कीर्तिवाले और निराला मार्ग सभी के द्वारा
प्रशंसित है ऐसे कीतराग भगवान् आदि
जिनेश्वर को मैं वन्दन करता हूँ । १ ।

रोधरहितविस्फुरदुपयोगं,

योगं दधतमभंग रे ।

भगवन्मयव्रजपेशलवाचं,

वाचंयमसुख-संग रे । आदि० २

अप्रतिहत-स्वतन्त्र उपयोगों से विभासित,

अभंगयोग के धारक, भंग (विकल्प-विशेष)
और नैगमादि नयों से सुन्दर वचनवाले तथा
श्रमणों के सुख के लिये संगमरूप भगवान्
आदि जिनेश्वर को मैं वन्दन करता हूँ । २ ।

संगतपदशुचिवचनतरंगं,

रंगत जगति ददानं रे ।

दानसुरद्रुममञ्जुलहृदयं,

हृदयंगमगुणभान रे । आदि० ३

संसार में सर्वोपयोगी आगम पदों से युक्त
निर्मल वचनों की तरंगों से हर्षका वितरण
करनेवाले, दान में कल्पवृक्ष के समान तथा
मनोहर हृदयवाले और सुन्दर गुण से विभू-
षित भगवान् आदि जिनेश्वर को मैं वन्दन
करता हूँ । ३ ।

भानन्दित-सुरवरपुन्नायं,

नागरमानसहंस रे ।

(१)

हंसगति पञ्चमगतिवासं,

वासवविहिताशंसं रे । आदि० ४

अपनी कान्ति से देवश्रेष्ठ और पुरुषश्रेष्ठ को आनन्दित करनेवाले, सज्जनों के अन्तःकरणरूप मानस सरोवर में हंस के समान, हंस के समान गतिवाले, पञ्चमगति (मोक्ष) में निवास करनेवाले तथा इन्द्र के द्वारा प्रशंसित ऐसे भगवान आदि जिनेश्वर को मैं वन्दन करता हूँ । ४।

शंसन्तं नयवचनमनवमं,

नवमंगलदातारं रे ।

तारस्वरमधघनपवमानं,

मानसुभटजेतारं रे । आदि० ५

अनवद्य नय-वचनों को कहनेवाले, नवीन नवीर मंगल के दाता, उच्चस्वरवाले, पाप-

रूपी बादलों को हटाने में वायु के समान तथा मान-अहंकाररूपी योद्धा को जीतनेवाले भगवान आदि जिनेश्वर को मैं वन्दन करता हूँ । ५ ।

(वसन्त-तिलका-छन्द)

इत्थं स्तुतः प्रथमतीर्थपतिः प्रमोदा—

च्छ्रीमद् “यशोविजयवाचक”पुंगवेन ॥

श्रीपुण्डरीकगिरिराज-विराजमानो,

मनोन्मुखानि वितनोतु सतां सुखानि ६

इस प्रकार वाचक श्रेष्ठ ‘श्रीमद् यशो-

विजयजी’ द्वारा आनन्द-पूर्वक स्तुति किये

गये, पुण्डरीक गिरिराज पर विराजमान

भगवान आदि जिनेश्वर सज्जनों को सम्मान-

पूर्वक उन्नति एवं सुख प्रदान करे । ६ ।

यशोविजयजी और आनन्दघनजी

यशोविजयजी उपाध्याय काशी में बारह वर्ष रहे । तीनसो वर्ष पहले कि बात हैं । ब्राह्मण होकर रहे । जनेउ पहन कर रहे । साधुपना छोड़कर रहे । गृहस्थ होकर रहे और काशीमें विद्वत्ता प्राप्त की । यह करने के बाद कई सभाएं जीती और इसके बाद ‘न्यायविशारद’ की उपाधि मिली ।

एक सभा ऐसी जीती कि जिसमें ५०० ध्वजाएं रखी गयी थी । उस सभामें प्रतिज्ञा थी कि, जो उस सभामें जीते, उसके आगे ये २)

५०० ध्वजाएं रहे । उस सभा को यशोविजयजीने जीत लिया । विहार करते करते जब गुजरात में जाते हैं तो ५०० ध्वजाएं आगे लेकर चलते हैं कि मेरे जैसा दिग्विजयी कोई नहीं । एक गांवमें चले गये । महान विद्वान थे, उनका व्याख्यान चल रहा था ।

उन्हीं दिनों, वहां आनन्दघनजी भी थे । त्यागी, महात्मा, योगी, महासमर्थ, लब्धिवान थे । गांव के लोग उनके पास गये । लोगोंने

कहा- 'महाराज ! यशोविजयजी का व्याख्यान चल रहा है, आप भी व्याख्यान करिये ।

'एक दुकान चलती है, बहुत है । दो दुकानें चलाने की जरूरत नहीं । तुम्हें जो माल चाहिये, वहीं से मिल जाता है ।' खैर, आनन्दधनजी बड़े योगी, महात्मा थे । आनन्दधनजी और यशोविजयजी दोनों मित्र थे । दोपहर को दोनों एक जगह बैठे हैं । बातें कर रहे हैं । आनन्दधनजी ने यशोविजयजी के सामने एक बात कही: 'सबसे बड़े से बड़ा ज्ञानी आप किसको समझते हैं?' यशोविजयजी ने उत्तर दिया कि: 'केवलज्ञानी को । केवली भगवान का ज्ञान सबसे बड़ा होता है ।' 'उनके नीचे किस को गिनते हो ? आनन्दधनजीने पूछा । यशोविजयजीने उत्तर दिया कि 'जो १४ पूर्वधारी थे उनको' । 'उनसे नीचे ?' 'बड़े बड़े महापुरुष-हरिभद्र-सूरि, सिद्धसेन दिवाकर आदि आदि' । 'और उनके नीचे किनको गिनते हैं ? हेमचन्द्राचार्य आदि अनेक हो गये ।'

इन लोगों के ज्ञान के आगे आपका ज्ञान ज्यादा है या कम है ?' 'आप क्या बात करते हैं ?' यशोविजयजीने कहा- 'मेरा ज्ञान कहां और इनका ज्ञान कहां ? उनके समुद्रका एक बिंदु मात्र को भी मैं नहीं पा सका '

'जिनका ज्ञान आपसे इतना ज्यादा था, उन्होंने कभी ५०० झंडीयें आगे लेकर विहार किया है ?'

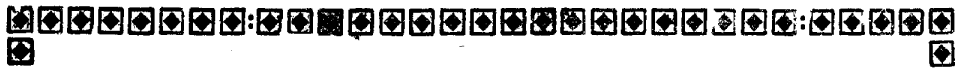
यह सुनकर यशोविजयजी बहुत लज्जित हो गये । पश्चात्ताप करने लगे । 'अरे मेरे जैसा अभिमानी मनुष्य कोई और हैं ? काशी में रहकर पढ़ा, शास्त्रों का ज्ञान हासिल किया लेकिन इन महापुरुषों के ज्ञान के आगे मेरा ज्ञान कोई चीज नहीं है ।'

कहने का मतलब क्या है ? विद्वान वही है, ज्ञानी वही है, सज्जन वही है, साधु वही है, आत्मार्थी, वीर, शक्तिशाली और समृद्धि-शाली वही है जो अभिमान नहीं करता है ।

एक साधु, ज्ञानी, सन्त, समझदार, विद्वान होते हुए भी यदि अभिमान है, तो समझ लेना चाहिये कि उतने ही अंशों में वह हीन है, कम है । जो सच्चे सज्जन, महापुरुष, ज्ञानी, सन्त और साधु पुरुष है, वे कभी अभिमान नहीं करते, और किसी की निन्दा भी नहीं करते । परन्तु आजकल, दुःख है कि हम इन बातों को नहीं समझते, दूसरों की निन्दा करते हैं, दूसरों के छिद्र ही छिद्र देखते रहते हैं, लेकिन अपने में हजार छिद्र भरे हैं । उनको कभी नहीं देखते ।

मनुष्य को कितना भी वैभव क्यों न प्राप्त हो जाय अथवा कैसी भी दरिद्रावस्था में उसे रहना पड़े, नीति का त्याग नहीं करना चाहिए ।

धर्म का महत्व

जीवन-विकास के लिये मैंने आपको धर्म-अर्थ-काम इन तीनों पुरुषार्थों के साधन करने का अनुरोध किया, उसमें अर्थ और काम की साधना कैसे हों? वह पुरुषार्थ कब हो सकता है? ये बातें मैं अबतक आप को बतला चुका हूँ।

अब मैं आज 'धर्म' के विषय में कहूँगा। अर्थ और काम की अपेक्षा यह विषय विशेष महत्व रखता है, क्योंकि आज सारे झगड़े हिन्दु-मुसलमान, जैन और बौद्ध, जितने भी संसार के मनुष्य हैं, वे सब इसी 'धर्म' का नाम लेकर अधर्म का आचरण करते हैं। लड़ाई और झगड़े करते हैं।

यही कारण है कि लोग नास्तिक होते जा रहे हैं। 'धर्म' और 'ईश्वर' यह सब ढोंग है, इस प्रकार समझते जा रहे हैं। और ऐसा साहित्य हमारे देखने में आ रहा है। इन धार्मिक लड़ाई-झगड़ों के कारण हमारे युवकों की धर्म पर से-साधुओं पर से श्रद्धा कम होती जा रही है।

धर्म का महत्व—

धर्मकी कितनी आवश्यकता है? धर्म क्या चीज है! यह बतलाऊँगा। शास्त्रकारोंने इसका इस तरह वर्णन किया है—

'दुर्गति प्रपतत् प्राणीन धारणात् धर्म उच्चते।

४)

मत्ते चैतान्शुभस्थाने तस्माद्धर्म इति स्मृतः ॥'

अर्थात् दुर्गति में गिरते हुए प्राणी को धारण करता हूँ, इसलिये धर्म है। केवल धारण करता है, उतना ही नहीं, धारण करके अच्छे स्थान में रखता है। शुभस्थान में स्थापित करता है। हमें अपनी जगह पर बिठाता है। इतना काम करता हूँ, तब 'धर्म' कहलाता है।

चाहे कोई साधु हों, किसीभी सम्प्रदाय का आचार्य हो, महापुरुष हो, किसी भी धर्म को माननेवाला हो। मान्य है। किन्तु वह धर्म के नाम से रगड़ा-झगड़ा करे, क्लेश-कंकास करे, टंटा फिसाद करे, खून-खराबी करे, हर तरह से धृणित बुराईयों अगर धर्म के नाम से करे, तो वह मान्य नहीं हो सकता, और वह 'धर्म' धर्म नहीं है बल्कि भयंकर से भयंकर अधर्म है। इसे खूब याद रखिये। धर्मका महत्व कितना है?

युरोप की बात छोड़ दीजिये, वह तो जडवादी देश है, जडकी उन्नति ही अपना सब कुछ समझ रहा है। लेकिन हमारे देशमें, चाहे वह हिन्दु हो, जैन हो, बौद्ध हो, पारसी हो, मुसलमान हो, सिक्ख हो, कोई भी सम्प्रदाय ये हो, धर्म को प्राण समझे हुए है। शास्त्रकारोंने धर्म के निमित्त से ही शास्त्र

बनाए, जगत की मनुष्य जाति के कल्याण के लिये अधर्म के मार्ग से छुड़ा कर सच्चे मार्ग पर लाने के लिये शास्त्र बनाये।

सज्जनों, मैं प्राचीन शिलालेखों का संग्रह कर रहा था, जब मैं शिवपुरी में था और उन पर एक पुस्तक भी लिख रहा था। उस संग्रह में एक शिलालेख देखा जिस पर यह मुद्रालेख था।

‘चीरं जीयात् चीरं जीयात् देशोऽर्थं धर्मरक्षणात्

हमारा यह देश धर्म के रक्षण से लाखों-करोड़ों वर्ष तक जीता रहे। यह हमारे ऋषियों और मुनियों का वाक्य था। इतना महत्व हमारे हिन्दुस्तान में आर्य संस्कृति में धर्म को दिया जाता था। हमारे यहां तो यहां तक सिद्धान्त आ गया था कि जब साधु आशीर्वाद दे तो यह न कहे कि— धनवान भव, पुत्रवान भव, ऐश्वर्यवान भव ! ऐसा आशीर्वाद न दे।

ऐतिहासिक बात है— सिद्धसेन दिवाकर राजा विक्रमादित्य के पास जाते हैं, किसी कारण से। उस समय विक्रमादित्य को एक अनुष्टुप श्लोक (जिस में ३२ अक्षर होते हैं) सुनाया जाता है। एक श्लोक सुनने पर पूर्व दिशा का राज्य उस साधु के चरणों में राजा घर देता है।

दूसरा श्लोक सुनाते हैं— पश्चिम दिशा का राज्य घरता है। तीसरा श्लोक सुनाते

हैं—उत्तर दिशा का राज दे देता हैं। और चौथा श्लोक सुनाने पर दक्षिण दिशा का राज्य भी दे डालता है।

चार श्लोक में चार दिशाओं का राज्य देकर राजा चरणों में गिरता हैं और कहता है—‘यह सब सिद्धसेन दिवाकर का राज्य है। उस समय विक्रमादित्य को आचार्यजी सुनाते हैं—‘हमें राज्य की जरूरत नहीं। हम तो राज-पाट सब छोड़ चुके हैं। हम तो तुम्हें आशीर्वाद देने आये हैं॥ क्या आशीर्वाद है सुनो—

‘धर्मलाभका आशीर्वाद

दुर्वारा वारणेन्द्रः,

नितपवनजवा वाजिनः स्यन्दनौघाः,

लीलावन्त्यो युवत्यः,

प्रचलितचमरैर्भूषिता राजलक्ष्मीः।

उद्धैश्वरेतातपत्रं,

चतुरुदधितटीसङ्कुला भेदनीयम,

प्राप्यन्ते यत्प्रभावात्

त्रिभुवनविजयो सोऽस्तु वो धर्मलाभः॥

अर्थात्— हाथी और घोड़े की समृद्धि जिस के कारण से प्राप्त होती हैं, सुन्दर से सुन्दर रूपवती पतिव्रता धर्म का पालन करनेवाली स्त्रियों जिस के कारण से मिलती हैं, जिस के मस्तक पर छत्र धारण होता है, जिस के कारण से चार समुद्रों से घिरी हुई पृथ्वी मिलती है, जिस के कारण से त्रिभुवन की लक्ष्मी और त्रिभुवन का विजय प्राप्त होता है ऐसा ‘धर्मलाभ’ हे राजन तुम्हें हों।’

ऐसी दुनिया की कौनसी चीज है जो धर्म से न प्राप्त होती हो ? । मात्र एक धर्म के प्रभाव से ही आज आप लोग ऋद्धि सिद्धि को प्राप्त किये हुए है । सुन्दर शरीर आप को मिला है । पुत्र, परिवार, इज्जत, कीर्ति, पचेन्द्रिय की पटुता, तमाम प्रकार के सुन्दर से सुन्दर साधन मिले हुए है । ये सब एक मात्र धर्म के कारण से ही प्राप्त हुए है ।

कुछ लोग यह कह सकते है कि दीर्घायुर्भव पुत्रवान भव, इत्यादि आशीर्वाद देने में क्या हरकत है ! जैन साधु 'धर्मलाभोऽस्तु' ऐसा आशीर्वाद क्यों देते हैं ? पहले कह चुका कि धर्म में सब का समावेश होजाता है, और यदि 'दीर्घायुर्भव ।' इत्यादि आशीर्वाद दिया जाय तो इसका कोई महत्व नहीं है । क्योंकि—

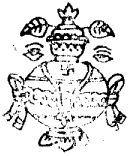
दीर्घायुर्भव ! भण्यते यदि,
तदा तन्नारकाणामपि,
सौरव्यार्थं धनवान् भवेद,
यदि पुनस्तन्म्लेच्छकानामपि ।

सन्तानाय च पुत्रवान् भव,
पुनस्ततः ककुटानामपि
तस्मात् सर्वसुखप्रदोऽस्तु भवतां,
श्रीधर्मलाभा श्रिये ॥

अर्थात्- यदि कहते है कि दीर्घायुष्य हो, तो नारकी के जीवों को भी लम्बी आयुष्य होती है । सुख के लिये धनवान हो तो म्लेच्छों के पास भी धन तो बहुत होता है । सन्तान के लिये पुत्रवान हो, तो कुक्कुटों को भी बहुत बच्चे होते है । इसलिये जैन साधु समस्त सुखों को देनेवाला कल्याणकारी 'धर्म-लाभ' का आशीर्वाद देते है ।

दुनियादारी के पदार्थों का प्राप्त होना कोई बड़ी बात नहीं है । पैसा, पुत्र, स्त्री, महल, मकानात इत्यादि साधन ससारी मनुष्यों के लिये जरूरी है. परन्तु उसका सदुपयोग और दुरुपयोग दोनों हो सकता है । किन्तु समस्त चीजों को देनेवाला इल्लोक और परलोक दोनों को सुधारनेवाला धर्म ही है ।

धर्म की प्राप्ति मात्र धन से नहीं

उपाध्याय श्री ज्ञानसागरजी महाराज

धर्म को पैसे के बल पर नहीं खरीदा जा सकता। धर्म तो त्याग और संयम से संभव है। वासना और विलासिता से स्वयं को बचाना ही धर्म है। त्याग की भावना ही धर्म का श्रेष्ठ स्वरूप है। चोरी, अन्याय शोषण और गलत कार्यों से कमाया हुआ धन यदि दान में दिया जाता है तो वह दान नहीं है। श्रम और न्याय से कमाया हुआ धन ही धार्मिक कार्यों में सफल होता है। धर्म की साधना गरीब, अमीर सभी एक समान कर सकते हैं। सभी चैतन्य ज्योति से परिचय कर सकते हैं। दान देकर जो बड़ाई और ख्याति के चक्कर में रहते हैं वे धर्म को धारण नहीं कर सकते। धर्म के लिए निर्मल परिमाण बनाना आवश्यक है। तृष्णा को सीमित करके धन और धर्म का समीकरण करना होगा। पेट रोटियों से भरेगा रुपया, पत्ता, सोना और चांदी से नहीं। धार्मिक परिवार वे ही हैं जो होटलों और क्लबों से अपने पारिवारिक सदस्यों को दूर रखते हैं। जिन परिवारों में होटल और क्लब की संस्कृति ने प्रवेश कर लिया उन परिवारों में सुख, शांति और चैन दूर हो जाएगी। बे नीतिमत्ता से भी अपने को

कोसों दूर ले जाएंगे। तामसिक भोजन से धर्म में मन नहीं लगता। निर्मल और त्याग भाव भी उन्हें प्राप्त नहीं होगा। धन के वैभव और ठाठ-बाट के प्रदर्शन गलत और असंगत है। स्वयं के मेहनत से कमाये हुए धन पर विश्वास रखो। दहेज से और माता पिता द्वारा अर्जित सम्पत्ति पर मोह मत करो इससे पुरुषार्थ भावना समाप्त होती है। आपके दिखावे और प्रदर्शन से गरीब व्यक्ति बरबाद हो जाएंगे। आपका धन वैभव स्थायी तो है नहीं। जब यह चला जाएगा तब आपका जीवन घोर संकट में पड़ जाएगा। धर्म की गहराइयों में जाने का उद्देश्य जीवन में पूर्ण समता का निर्माण करना है तथा ऐसा करने पर ही जीवन का आनन्द लिया जा सकता है। धर्माचरण से अनिश्चरता का ज्ञान सत्यता तथा निराकुलता का सहज अनुभव होता है। धर्म में रूढ़िवादिता को स्थान नहीं दिया जाना चाहिये तथा वैज्ञानिक पद्धति को अपनाना चाहिए। इससे जीवन में प्रफुल्लता प्रगट होगी। जीने की कला के लिए धर्म श्रेष्ठ माध्यम है। जो लोग धर्म के वास्तविक स्वरूप को जानते पहचानते नहीं वे आंखे होते हुए भी चक्षु विहीन हैं।

जिन्होंने धर्म की गहराइ को नहीं समझा वे जीवन को मिथ्या मार्गी बना लेते हैं। धर्म दुःखों से मुक्ति दिलाकर सुखी बनाता है। वास्तव में जो प्राणियों को सुख की ओर ले जाते वही सच्चा 'धर्म' हैं। चित्त में निर्मलता परिणामों शुद्धि तथा श्रेष्ठ आचरण ही धर्म की उच्च स्थिति हैं। जिन आचरण से दूसरों को कष्ट हो वैसा आचरण नहीं करना चाहिए। प्रवृत्ति ऐसी होनी चाहिए जो आपके लिए शांति का कारण बनें जीवन में किये गये पुण्य, पाप ही साथ जायेगे अन्य नहीं। अतः अच्छे कार्य करके मोक्ष प्राप्ति हेतु का ही एकमात्र लक्ष्य होना चाहिये। साधना हेतु मात्र व्यत, उपवास माध्यम ही नहीं उचित अनुचित का पूर्ण ज्ञान भी जरूरी है। जो जीवन में शांति का लक्ष्य बनाये हुए है वे साधनारत कहे जाते हैं। साधना में तल्लीन साधक छोटे विकल्पों से बचता है। व्यर्थ की बात सोचने वाले सदा रोगी रहते हैं। क्षमा एक महान शस्त्र है। इसे जीवन में धारण किये बिना कोई भी महान नहीं बन सकता। जिसके जीवन में मैत्री का विकास नहीं हुआ वे परमात्मा से परिचय नहीं कर सकते। जो सच्चा भक्त है वही भगवान बन सकता है। जिन्होंने शरीर से आसक्ति घटायी है वे ही

आत्म ज्योति एवं चैतन्य का दर्शन करते हैं। जीवन में जो जितना अभिमानी होगा उसका जीवन उतना ही अंधकारमय रहेगा। जो अहंकारी होता है वह अपने सामने किसी को कुछ नहीं समझता। जिसके जीवन में मैं और मेरे पन की भावना रहेगी वह व्यक्ति ही अहंकारी होगा। अहंकार जो कर रहा है वह अपना जीवन प्रकाशित नहीं कर सकता है। संतो ने कहा कि पूजा, पाठ एवं जप का लाभ तभी होगा जब जीवन में समता, आस्था एवं धर्माचरण का ग्रहण किया जाए। यदि ऐसा नहीं किया जाता है तो इनका लाभ संभव नहीं है। संसार में कहीं भी सुख नहीं है। यदि संसार में सुख होता तो तीर्थंकर इसको क्यों त्यागते। अनेक राजा, महाराजा वैभव और ठाठ-बाट को त्याग कर क्यों संत का जीवन ग्रहण करते? वे वनों में क्यों चले गये? संसार में सभी दुखी हैं। कोई कम दुखी हैं तो कोई ज्यादा, परंतु हैं सभी दुखी इसलिए जीवन में श्रम को महत्व दें। अपने भावों को निर्मल बनाएं। नियमादि का निरन्तर भालन करें। जिससे परिवारों में धार्मिकता एवं सुख शांति की लहर छा जायेगी।

❀

યાત્રા પ્રવાસ

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા તરફથી
સં. ૨૦૫૧ના ચૈત્ર શુદ્ધ ૨ રવિવાર તા. ૨-૪-૬૫ના રોજ
પાલીતાણા યાત્રા પ્રવાસ રાખવામાં આવેલ હતો,
અને દાદાના દરબારમાં ચૈત્ર શુદ્ધ ૧ના રોજ
દુ ગર ઉપર પુજા ભણાવવામાં આવી હતી
તેમાં સમાના સંભ્યશ્રી ભાઈઓ તથા બહેનો
સારી એવી સંખ્યામાં પાલીતાણા યાત્રા પ્રવાસમાં આવેલ હતા.
આ યાત્રા પ્રવાસ મહા માસ તથા ચૈત્ર માસનો
સંયુક્ત રાખવામાં આવેલ હતો
તેમાં નીચેના ડોનરો તરફથી ગુરુભક્તિ તથા સ્વામીભક્તિ
શ્રી તખતગઢ જૈન ધર્મશાળામાં કરવામાં આવી હતી,
જેમાં ગુરુભક્તિ તથા સ્વામીભક્તિનો સારો લાભ મળેલ હતો.

મહા માસ તથા ચૈત્ર માસની યાત્રા પ્રવાસના દાતાશ્રીઓ

(૧) શ્રી કાંન્તિલાલ રતીલાલ સલોત, વનીતા સારી સેન્ટર, ભાવનગર	
(૨) શ્રી પોપટલાલ સ્વજીભાઈ સલોત	ભાવનગર
(૩) શ્રી ખીમચંદભાઈ પરસોત્તમદાસ શાહ	ભાવનગર
(૪) શ્રી હઠીચંદ ઝવેરભાઈ શાહ	ભાવનગર
(૫) શ્રી વનમાળીદાસ ગોરધનભાઈ શાહ	મુ'બઈ
(૬) શ્રી સાકરલાલ મોતીચંદ શાહ	મુ'બઈ
(૭) શ્રી કપુરચંદ હરીચંદ શાહ (માચીસવાળા)	ભાવનગર
(૮) શ્રી વૃજલાલ ભીખાલાલ શાહ-દલાલ	ભાવનગર
(૯) શ્રી નાનચંદભાઈ તારાચંદ શાહ	મુ'બઈ

Shree Atmanand Prakash

Reg. No. GBV. 31

સંબંધો સ્વાર્થના....

सर्वोत्पकालाः संयोगाः,
सर्वे स्वार्थपरायणाः ।
न रागीभवनं क्वापि,
कल्याणाय सुखाय च ॥

卐

* બધા સંયોગો-સંબંધો થોડા જ વખતના છે. સામાન્યતઃ સર્વત્ર સ્વાર્થપરાયણતાનાં જ દર્શન થાય છે. અતઃ કયાંય રાગબદ્ધ થવું નથી સુખકારક કે નથી કલ્યાણકારક.

卐

* All relative connections are transitory. All are self-seeking. So to be subjected to illusory attachment to any, brings neither welfare, nor happiness.

પ્રતિ,

૧૦ શેઠ કાંતિલાલ હીર
૬૯ મરીન રોડ
બેલોક નં. ૧

૨૬/૧૨/૨૧

From,

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ
ડ. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા
બારગોહટ, ભાવનગર-૩૬૪૦૦૧

તંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર

મુદ્રક : સાધના મુદ્રણાલય, દાણાપીઠ પાછળ, ભાવનગર

